

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

18η Δεκεμβρίου 2011

Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
(Ματθ. α΄ 1-25)

«Καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,
ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

Εἶχε πολλὰς φορὰς προαναγγεῖλει ὁ Θεὸς διὰ τῶν προφητῶν αὐτὴν τὴν μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς κατὰ ἓνα πολὺ αἰσθητὸ τρόπο θὰ ἔμενε καὶ θὰ συναναστρεφόταν μετὰ τοὺς ἀνθρώπους: «Θὰ στήσω τὴν σκηνὴν ἀνάμεσά τους», ὑποσχέθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως, «θὰ κατοικῶ καὶ θὰ περιπατῶ ἀνάμεσά τους, θὰ εἶμαι Θεὸς τους καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι ὁ λαός μου».

Διὰ τοῦ προφήτου Ἰεζεκιὴλ προανήγγειλε «ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς». Ἐκεῖνος ὅμως πρὸ καθαρότερα προανήγγειλε τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἄπειρος Θεὸς θὰ ἐλάμβανε σάρκα καὶ ὡς Θεάνθρωπος θὰ εἶναι μαζί με τοὺς ἀνθρώπους, ἦταν ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Αὐτὸς εἶπε «ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ». Καὶ προσθέτει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, «ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὸ βαθύτερο νόημα τῶν προφητειῶν αὐτῶν. Δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ Θεός, τὸν ὁποῖο πίστευαν ὅτι κατοικεῖ στὸν οὐρανό, θὰ ζοῦσε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, θὰ ἔμενε καὶ θὰ συναναστρεφόταν μετὰ αὐτούς. Φυσικά, καὶ ὁ δικός μας νοῦς, καίτοι πληροφορημένος ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια καὶ φωτισμένος ἀπὸ τὴν Θεία χάριν, δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσει σὲ πλάτος καὶ βάθος τὸ μέγα αὐτὸ μυστήριον.

Ἐμεῖς πιστεύουμε, καὶ πολὺ ὀρθῶς βέβαια, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρὼν, ὅτι γεμίζει τὰ πάντα μετὰ τὴν παρουσία Του, ὅτι δὲν ὑπάρχει σημεῖο οὔτε στὸν ὑλικὸ οὔτε στὸν πνευματικὸ κόσμον στὸ ὁποῖο νὰ μὴν εἶναι παρὼν ὁ ἄπειρος Θεός. Καὶ εἶναι παρὼν ὄχι τμηματικῶς ἀλλὰ ὁ ὅλος Θεὸς σὲ ὅλη τὴν δημιουργία καὶ σὲ κάθε σημεῖο τῆς δημιουργίας. Ἐν τούτοις, σὲ αὐτὴ τὴν ἀπανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ προστίθεται καὶ μία ἄλλη παρουσία Του, αὐτὴ πρὸς ἡμᾶς ἐκφράζεται μετὰ τὴν λέξη Ἐμμανουήλ καὶ ἡ ὁποία ἐρμηνεύεται «ὁ Θεὸς μαζί μας». Αὐτό, ὅμως, τί σημαίνει;

Σημαίνει ὅτι αὐτὴ ἢ ἐν μέσω τῶν ἀνθρώπων παρουσία καὶ παραμονὴ τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι παρουσία σωτηρίας, πηγὴ δωρεῶν, προσφορὰ τῆς λυτρώσεως, βασιλεία ἐπίγειος μὲ συνέχεια τὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. Θὰ ἐρχόταν, δηλαδή, ὁ Θεὸς κατὰ ἓνα τρόπο πολὺ αἰσθητὸ νὰ φωτίσει τὴν διάνοια τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν πλέον ὑψηλὴ διδασκαλία Του, νὰ λυτρώσει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν δουλεία τῶν παθῶν, νὰ καθαρῖσει τὴν καρδιὰ καὶ τὴν συνείδησή τους ἀπὸ τὸν ρύπο τῆς ἁμαρτίας, νὰ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸ τυραννικὸ αἶσθημα τῆς ἐνοχῆς καὶ νὰ τοὺς ἐπαναφέρει ὡς τέκνα ἀγαπητὰ κοντὰ στὸν Θεὸ Πατέρα. Νὰ ἀνοίξει γι' αὐτοὺς τὸν ἕως τότε κλειστὸ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία Παράδεισο, προσφέροντας ὅλες αὐτές τίς δωρεές προσωπικά στὸν κάθε ἄνθρωπο.

Ὅλα αὐτὰ θὰ πραγματοποιοῦνταν καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ γίνονταν οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ καὶ συμπολίτες τῶν ἀγγέλων μὲ τὴν λυτρωτικὴ θυσία τοῦ Ἐμμανουήλ, τοῦ Χριστοῦ. Ἐπρεπε, ὅμως, νὰ προηγηθεῖ ἡ ἐνανθρώπησις καὶ ἡ λυτρωτικὴ θυσία, γιὰ νὰ ἐπακολουθήσει ἡ εἰδική, ἡ πλουσιόδωρος καὶ ἄπειρος εὐεργετικὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά μας.

Ἄλλοτε εἶχε διακηρύξει ὁ Θεὸς τὴν δίκαιη ἀπόφασή Του νὰ μὴν μείνει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτωλότητάς τους: «Οὐ μὴ καταμείνη», εἶπε, «τὸ πνεῦμα μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας». Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ τὴν λυτρωτικὴ Του θυσία, ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀνάστασις, ἔδωσε ὁ Χριστὸς τὴν ἐπίσημη πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος ὑπόσχεσις τῆς ἐν μέσω αὐτῶν παραμονῆς Του: «Ἴδου ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

Ὡς Ἐμμανουήλ -«Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν»- τὸν προανήγγειλε ὁ Ἡσαΐας. Ὡς Ἐμμανουήλ -«μεθ' ἡμῶν εἰμι»- ἀποχαιρετᾷ ὁ Κύριος τοὺς μαθητὲς λίγο πρὶν ἀναληφθεῖ στὸν οὐρανὸ. Καὶ αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ δηλώσει ὅτι ἢ ἐν μέσω τῶν πιστῶν λυτρωτικὴ παρουσία Του δὲν θὰ διακοπτόταν μὲ τὴν Ἀνάληψή Του, ἀλλὰ θὰ συνεχιζόταν ἀδιαλείπτως «πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» .

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί,

Ὁ λυτρωτὴς μας ὀνομάσθηκε Ἐμμανουήλ, ὅταν προφητεύτηκε, φάνηκε ὡς Ἐμμανουήλ, ὅταν γεννήθηκε στὸ σπήλαιο καὶ ὅταν ὡς Θεάνθρωπος «τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη». Εἶναι καὶ σήμερα Ἐμμανουήλ, γιὰτὶ βρίσκεται πάντοτε μεταξύ μας , προσφέροντας σὲ ὅλους τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του καὶ τὴ σωτηρία. Καὶ θὰ εἶναι Ἐμμανουήλ στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, δόξα στὴν ὁποία θὰ συμμετέχουμε.

Καὶ ὁ μὲν Θεάνθρωπος θέλει νὰ εἶναι γιὰ μᾶς Ἐμμανουήλ· γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἔλαβε σάρκα ἀνθρώπινη καὶ προσέφερε τὴν λυτρωτικὴ Του θυσία, γιὰ νὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἀλλὰ ἅς θέσουμε στὸν ἑαυτὸ μας ἓνα ἐρώτημα: Θέλουμε καὶ ἐμεῖς πάντοτε νὰ εἴμαστε μαζί μὲ

τὸν Θεό;

Καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα.

π.Α.Σ.

[dkpdf-button]